

[Stærmose.]

tro, det var bedst vi udskød til senere Afgørelse. I denne Forbindelse kom den højtærede Udenrigsminister og ogsaa den ærede Ordfører for Forespørgerne ind paa Spørgsmaalet om den fremtidige Militærtjeneste. Her synes jeg, vi maa samle os om at gøre saadanne Forestillinger til den højtærede Udenrigsminister og Regeringen, som giver Udtryk for, at det danske Mindretal faar en Anerkendelse af sin Frihed paa forskellige Omraader, der giver det Mulighed for at leve sit Liv friere, end det har været muligt i de forgangne 4 Maanedes.

Det største Problem, som er blevet berørt — et aktuelt Spørgsmaal, som ogsaa peger frem i Tiden —, er uden Sammenligning Spørgsmaalet om de østpreussiske og sudetertyske Flygtninge i Sydslesvig. Det er ganske givet, at naar adskillige af disse Flygtninge fra Østpreussen, fra Königsberg og fra andre Byer og Omraader under russisk Okkupation i Masser af Tilfælde er blevet anvendt ved Embedsbesættelser dernede, er det, fordi de britiske Besættelsesmyndigheder, og ogsaa de tyske Myndigheder, har været interesseret i at faa truffet nogle rent midlertidige Ordninger. Det fremgaar meget tydeligt af de første Ordninger, der er truffet, med Hensyn til at indsætte Landraader fra Østpreussen — f. Eks. er Landraaden for Flensborg Amt en Professor ved Universitetet i Königsberg —, at man har foretaget disse Besættelser, fordi visse Afskedigelser var absolut nødvendige, da de daværende Embedsmænd var kompromitterede og maatte fjernes, og for saa at vinde Tid og for at gøre Besættelserne midlertidige har man altsaa i mange Tilfælde valgt den Ordning at indsætte Østpreussere i disse høje Embeder. Nu er der imidlertid i Løbet af Sommeren foregaaet en Udvikling bort fra denne Midlertidighed. Jeg ved ikke, om det, der blev offentliggjort fra Konferencen i Potsdam om Königsbergs og Østpreussens Omraaders permanente Overgang til Sovjetunionen, har spillet en Rolle her, men det er tænkeligt, og om disse midlertidige Flygtninges Stilling saaledes maa befrygtes at blive permanent, ligesom der jo fra Tid til anden fremkommer Meddelelser om Forholdsregler, der tyder paa, at man er inde paa permanente Bosættelsesplaner og en permanent Indførelse i det sydslesvigske Erhvervsliv for Flygtningenes Vedkommende. Jeg kan her uden for de Embedsbesættelser, vi kender saa mange Eksempler paa, nævne, at

ved „Flensburger Nachrichten“, den tyske Avis fra Flensborg, er en Forlagsleder, en Flygtning fra Danzig, designeret til Chefredaktør. Der er Mulighed for, at der kommer en Mand ind, som kan øve Indflydelse paa den offentlige Mening, fra disse Grænseomraader, hvor Indstillingen naturligvis er meget haard og uforsonlig, haardere og uforsonligere, end vi er vant til i vore Grænseegne.

Jeg betragter dette Flygtningespørgsmaal som det aller alvorligste blandt de aktuelle Problemer, og derfor var det en Glæde at høre, at den højtærede Udenrigsminister allerede havde gjort Forestillinger om dette Spørgsmaal. Jeg vil betegne Problemet som saa alvorligt, at der kunde være Grund til, at den samlede Regering hurtigst muligt ganske aabent gjorde Forestillinger over for den britiske Regering i dette Spørgsmaal. Det maa naturligvis ikke underkendes — hvad den højtærede Udenrigsminister ogsaa gjorde opmærksom paa —, at det her drejer sig om et Overgangsproblem, der byder meget store Vanskeligheder, og jeg er ogsaa klar over, at det vil være uigennemførligt, hvis man uden videre fra dansk Side kommer og stiller Krav om, at disse Flygtninge som Helhed skal fjernes. Et saadant Indhold mener jeg da heller ikke, en eventuel Henvendelse skal have; men jeg vilde finde det fuldkommen rimeligt, om man fra dansk Side beder om, at disse Bosættelser og Embedsbesættelser ikke bliver af permanent Natur.

Der er nede i Sydslesvig fra dansk Side fremsat Ønske om, at Sydslesvigs Administration skilles fra Administrationen i Kiel, at Administrationen af Slesvig altsaa bliver gennemført som en særlig Enhed, udskilt fra Fællesadministrationen med Holsten, og det vilde være af nogen Betydning, hvis den højtærede Udenrigsminister kunde sige noget om, hvorvidt disse Ønsker fra det danske Mindretals Side har nogen Mulighed for at vinde Gehør.

Det er imidlertid ikke alene i Forbindelse med det meget betydningsfulde Spørgsmaal om Flygtningene, at de fremtidige Problemer er blevet berørt. Den højtærede Udenrigsminister nævnte selv Spørgsmaalet om Kielerkanalen, og det var med meget stor Glæde, jeg hørte disse Udtalelser, selv om de ikke mundede ud i en ganske klar Definition af, hvordan den danske Politik paa dette Punkt burde være. Det er maaske ogsaa urimeligt at anmode den højtærede Udenrigsminister om at formulere dette paa det nuværende Tidspunkt. Men det klarer i hvert Fald Be-